

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א



דעם רבינ'ס מ'ש'לים

מניעות ל'שם מה?

עליהם להמתין ולהמתין בסבלנות עד שיגיע הזמן.

בימי המבצע ש'חו הילדים אודות המתנה בכליון עינים
וברצון איתן לקבלה. ע'צם העבדה ש'כבר ראו זאת לנגד
עיניהם הגדילה בהם את הרצון יותר ויותר לקבלה. בסיום
המבצע קבלו כלם בשמחה עצומה את המתנה לה המתינו
וצפו זה זמן רב...

רביה"ק מלמדנו כי מטרה גדולה יש במניעות הנשלחים לאדם
בכונה תחלה והיא: להגביר את החשק! כשאדם רוצה לעשות
עבודה בעבודת ה', ובפרט כשרוצה לנסע לצדיק, שולחים לו מן
השמים דברים שימנעו ויפריעו לו לקיים את רצונו, וכך הרצון
שלו יתחזק ויתגבר ויגדל.

אינו דומה אדם החפץ להתפלל בכח וללמד בהתמדה, ומיד
מצליח לקימו, כאדם שאינו מצליח ויש לו מניעות רבות
המונעים ומבלבלים אותו עד שזוכה להגיע לזה. משום
שהמניעות מגבירים לו את הרצון מאד, וכך החשק גובר והוא
מוכן להתאמץ יותר ומשתוקק יותר לזכות להגיע ולנסע לצדיק
או לזכות ללמד ולהתפלל כראוי.

נדע נאמנה כי המניעות נשלחים כמתנה מהשמים בכדי להגביר
בנו את החשק, ולהגדיל את הרצון לזכות להגיע לקיים את שאנו
כוספים ומיחילים. (ע"פ ליקו"מ טו-ד)

קפסה חומה גדולה החזקה ביד המלמד עת נכנס אל
הכיתה. עיני הילדים נפתחו בסקרנות גדולה מנסים להבין
מה טמון בה. חזקי אמר שפנראה זה דפי ציורים על פרשת
השבוע, גרשי אמר שזה לא נראה לו דפים פי בכל שבוע
הם מקבלים ציורים, ואין זה מגיע בקפסה. ראובן טען כי
זה כנראה הפתעה מיחדת, ובנצי חשב בקול ואמר אולי זה
פרסים...

המלמד ראה את סקרנותם והכריז כי אלו הם מתנות
שיקבלו מצטייני מבצע 'ברכות בקול'.

פתח המלמד את הקפסה, הסתובב במהירות אל
התלמידים ואמר להם: "אני מראה לכם פעם אחת את
המתנה, לאחר מכן נסגר את הקפסה עד לגמר המבצע".

התלמידים פתחו את עיניהם היטב והביטו חזק לבדק מהי
המתנה שיזכו לקבל, המלמד הסתובב מהר מהר בין כלם,
ובתוכה ראו קפסאות קטנות ובהן פרס יקרתי - לורדים
צבעוניים... הקפסה נכנסה לארון המלמד, ויותר לא
נראתה עד לסיום המבצע. הילדים המתינו בצפייה מתי
יגיע היום ויוכלו לראות את המתנה, מהי בדיוק, איה היא
נראית, מה גדלם וצבעם... אך לעת עתה הארון נעול.



ספורי מעשיות משנים קדמוניות

שיחות שאחר ספורי המעשיות (1)

בזאת ה'מנורה', נמצאים ה'חסרונות' של כל

אחד מה'בעלי-אמנות' הנמצאים כאן!

הלא תראה: שאצל זה, מגנה 'חתיכה זו'! אבל

'חתיכה אחרת', יפה אצלו מאד! - ואצל

אחר להפך! אדרבא! 'זאת החתיכה' ש'היא

מגנה אצל חברו - היא יפה ונפלאה בעיניו!

רק 'זאת החתיכה' מגנה! - וכן אצל כלם: מה

שרע בעיני זה, היא יפה בעיני חברו! - וכן

להפך!



ועשיתי 'מנורה זאת', מ'חסרונות' [שלם]

לבדם! - להראות לכלם: שאין להם שלמות!

ויש לכל אחד חסרון! - כי מה שיפה בעיניו,

הוא חסרון בעיני חברו! - אבל באמת, אני

יכול לעשות כתיקוני!

[מסים רבנו ז'ל]: אם היו יודעים כל ה'חסרונות'

וה'נמנעים' של הדבר - היו יודעים מהות הדבר, אף שלא

ראו אותו מעולם!

א - ה'מנורה התלויה'

מעשה: אחד הלך מאביו, והיה במדינות

אחרות ימים רבים אצל אחרים! - ולזמן בא

לאביו! - והתפאר בעצמו: "שלמד שם

אמנות גדול: לעשות 'מנורה התלויה'

(שקורין 'הענג-לייכטער')!"

וצוה: "להתאסף כל 'בעלי-אמנות' הנה, והוא

יראה להם חכמתו בזה האמנות!" - וכן עשה

אביו - וקבץ כל ה'בעלי-אמנות' הזאת,

לראות גדלת הבן, מה שפעל בכל הימים

האלו שהיה ביד אחרים.

וה'בן' הוציא 'מנורה אחת' שעשה! והיתה מגנה

מאד בעיני כלם! - ו'אביו' הלך אצלם, ובקש

מאתם: "שיגלו לו האמת!" - והכרחו

להודיע לו האמת: "שהיא מגנה מאד!"

והבן התפאר: "הלא ראיתם חכמת אפנותי!" -

והודיע לו אביו: "שלא נראה יפה בעיני

כלם!" - השיב לו הבן: אדרבא! בזה הראיתי

'גדלתי'! - כי הראיתי לכלם 'חסרונם'! כי

ב - גדולים מעשי השם

[קדם שבת חנוכה - שנת תקס"ה]

[ההשלמות בסוגרים לשיחה הזו () - הוא מן: א) שיחות הר"ן ש.ו. ב) תיימור"ן עה. ג) הקדמה שניה לספרי המדות].

שִׁיחַ לְסַפְרֵי־הַמְדוּת (דַּעַת ח"ב א) - הַמִּתְחִיל: דַּע כִּי לְכָל הָעוֹלָמוֹת וּלְכָל נְבִרָא יֵשׁ קוֹמָה מִיַּחַדָּת וְכוּ', לְמַשָּׁל מִיֵּן הָאֲרִיָּה וְכוּ'. וְהַהֲבִדִּים כָּלָם יֵהֵם רְמוּזִים בְּתַמוֹנַת הָאוֹתִיּוֹת וּבְצִרּוּפֵיהֶם. וְהַזֹּכֶה לְהַבִּין אֶת הַתּוֹרָה וְכוּ'. - נִרְאֶה לִּי: שְׁזָהוּ עֲנִין הַשִּׁיחָה שְׁשִׁמְעֵתִי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ קֹדֶם שֶׁבַת חֲנֻכָּה תִקְס"ה מֵעֲנִין הַבְּרִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם).

"גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם" [תְּהִלִּים קי"א, ב]. "אֵין אָדָם דּוֹמָה לְחִבְרוֹ, וְכָל הַצּוּרוֹת הֵיוּ בְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן" [סִנְהֶדְרִין פ"ד מ"ה]! - הֵינּוּ: בְּתַבַּת "נַעֲשֶׂה" אָדָם" [בְּרֵאשִׁית א, כו] לְבַד, הֵיוּ נִכְלָלִין כָּל הַצּוּרוֹת הַלְלוּ [כָּל מִיֵּי הַתְּמוֹנוֹת שֶׁל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם]! - [וְכֵן תַּבַּת [שָׁם שָׁם, כד]: "בְּהִמָּה וְחִיָּה" וְכוּ', הַנֶּאֱמָר בְּמַעֲשֵׂה־בְּרֵאשִׁית, בְּזוֹ הַתְּבָה גַם כֵּן נִכְלָל כָּל הַתְּמוֹנוֹת שֶׁל כָּל בְּהִמָּה וְחִיָּה].

וְכֵן בְּשָׂאָר דְּבָרִים [שָׂאָר הַנְּבִרָאִים]. כָּל הַ"מְאֹרוֹת" הֵיוּ נִכְלָלִין בְּתַבַּת "אוֹר" [שָׁם שָׁם, ג] לְבַד, וְכֵן כָּלָם, הֵינּוּ: כָּל מַעֲשֵׂה־בְּרֵאשִׁית! - וְאֶפְלוּ הָעֲלִין שֶׁל הָאֵילָן, אֵין אֶחָד דּוֹמָה לְחִבְרוֹ וְכוּ'!

וְהָאֲרִיָּה בְּעֲנִין זֶה הַרְבֵּה מְאֹד! - וְאָמַר אָז: שִׁישׁ חֲכָמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, שִׁיכּוֹלִים לְחִיּוֹת עִם הַחֲכָמוֹת לְבַד, בְּלִי שׁוּם אֲכִילָה וְשִׁתְּיָה [עֵין זֶהר בְּשִׁלַּח סב.].! - (כִּי יֵשׁ דְּבָרִים נְפִלְאִים וְחֲכָמוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְנוֹרָאוֹת אֶפְלוּ בְּזֶה הָעוֹלָם שִׁיכּוֹלִין לְחִיּוֹת בָּהֶם לְבַד בְּלִי שׁוּם אֲכִילָה וְשִׁתְּיָה)! - וְהָאֲרִיָּה אָז בְּשִׁיחָה נְפִלְאָה וְנוֹרָאָה! (וְלֹא זָכִינוּ לְכַתְּבָהּ)!

שאלות לחידודא
מחן 38 אר:

א. באיזה אומנות התפאר הבן שלמד שם?
 סנדלרות
 ליטוש יהלומים
 לעשות מנורה התלויה

ב. את מי צוה להביא לראות את אומנתו?
 את כולם מקטן ועד גדול
 את כל בעלי אומניות
 את בעלי אומניות מאותו אומנות שהתפאר הבן בזה

ג. האם מה שהראה להם מצאה חן בעינים?
 בוודאי
 היתה מגונה מאוד בעיני כולם
 לחלקם מצאה חן, ולחלקם לא

ד. איזה חלק היה מגונה בעינים?
 אצל כולם היה מגונה חלק אחד
 כולו היה מגונה אצל כולם
 אצל כל אחד היה מגונה חתיכה אחרת

ה. השלם את דברי רבינו "שיש חכמות בזה העולם, שיכולים לחיות עם החכמות לבד"?
 עם קצת אכילה ושתייה
 עם מיעוט שינה
 בלי שום אכילה ושתייה

ו. האם למדת את המעשה השבוע?
 כן
 לא
 חלק

דעם רבינים
אעשיות

למען דעת אשר בכל חיבה וחיבה מאלו המעשיות טמונים מדות התורה טמורים ונעלמים, כשמוע מפיך הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יוכל להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם ויתברך ליהיכם לתועלת. במקס - 1532-6519611 | לודרעות - 02-5345040 | למכתב הגיון באימיל - 025345040@gmail.com



מעשה י"ג משבעה בעטלערס

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

ילדים יקרים! אנחנו יודעים שכל מילה בסיפורי מעשיות הם קדושים וטהורים, ואין כאן שום מילה מיותרת - וכאן בתשובות נוכל לראות כיצד רבינו הק' משתמש בלשון שונה, בכל יום משבע הברכות, ממש כמו לכל אחד מהז' בעטלערס יש מתנה מיוחדת להעניק לחתן ולכלה, קחו דקה ותראו איך רבינו הק' משנה לשונו בכל אחד מהבעטלערס הקדושים

ואמר הנני! הנה באתי אצלכם על החתנה... ונשק אותם - יום שישי

ואני נותן לכם מתנה לדרשה (סקורין דרשה גיטאנק), שתהיו ... כמוני! - יום ראשון

במתנה גמורה לדרשה - יום ראשון

במתנה גמורה לדרשה - יום שני

במתנה שתהיו כמוני, שתהיו חיים טובים כמוני - יום שני

במתנה לדרשה שתהיו כמוני - יום שלישי

במתנה לדרשה שתהיו כמוני - יום רביעי

שתהיו כמוני, ועתה אני נותן לכם. במתנה לדרשה שתהיו כמוני - יום חמישי

ונעשה שם שמחה וחדוה גדולה וצומח מאד מאד - יום ראשון

ועתה אני נותן לכם במתנה את החיים טובים שלי! - יום שני

ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאד - יום שני

ונעשה שם שמחה וחדוה גדולה מאד. (הילוא גיטאן) - יום שלישי

בשגמרו השמחה של אותו היום ולנו - יום שלישי

ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאד - יום רביעי

ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאד - יום חמישי

ונעשה שם שמחה גדולה. וחדוה רבה מאד - יום שישי

והתחילו לזכור החסדים שעשה עמם השם יתברך - יום ראשון

חזרו וזכרו הזוג - יום שני

חזרו וזכרו הזוג הזה - יום שלישי

חזרו הזוג - יום רביעי

וזכרו הזוג את הבעטליר - יום חמישי

ביום ... גם כן היו שמחים - יום חמישי

ביום היו גם כן שמחים - יום שישי

והיו בוכים והיו מתגעגעים מאד - יום ראשון

והיו בוכים ומתגעגעים - יום שני

והיו בוכים ומתגעגעים - יום שלישי

והיו מתגעגעים וכו' - יום רביעי

והיו מתגעגעים מאד - יום חמישי

והיו מתגעגעים: איך לוקחין בכאן את אותו שהיה - יום שישי

שהביא לנו לחם ביער - יום ראשון

הבעטליר ... שהחיה אותנו - יום שני

כי אם היה הוא בכאן היתה השמחה גדולה מאד - יום חמישי

ענה ואמר: הנני הנה באתי אצלכם על החתנה - יום ראשון

ואמר הנני! ונפל עליהם, ונשק אותם - יום שני

ואמר: הנני ונפל עליהם, ונשק אותם - יום שלישי

ואמר הנני וכו' - יום רביעי

ואמר: הנני הנה באתי על החתנה. ונפל עליהם, וחבק ונשק אותם - יום חמישי